

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

4. Mors Merveltij Cancellarij. Ejus virtutes & encomia. Filius. Nepotes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1658.

ties stabilitis, qua uti tempore poste-
riora, ita & iure potiora essent: iis
privilegia, non privilegii ea attempe-
rari debere. Cognitionem periculi ad
se seu Principem pertinere, & quam-
vis Ordines adsciri, audiriq; una pos-
sent, non contineri tamen decreto Cesa-
ris, ut eorū consensus expectaretur. Con-
sensum enim & consilium, sensu juris, plu-
rimum discrepare. Sed cum intelligeret
Legationem à Monasteriensibus in Hollan-
diam adornari, ipse continuas inter ca-
lumnias, laesamque toties auctoritatem non
ultra moras nexurus, simulatâ venatione
Horstmariam abijt; indè Coesfeldiam, quò
& Comitum statim translata, nec diu post
finita sunt.

*Abijt
Coesfel-
diam.*

Moritur sub id quarto Kal. Februarij
Theodorus Hermannus Baro de Mervelt,
Dominus in Westerwinckel, Cancellarius
Monasteriensis. Is ab anno seculi trigesi-
mo sexto, hoc munere constanter ac præ-
clare functus erat: septennio tunc antè,
ad secretionis Concilij Senatam adscitus
ab Archi-Præsule *Ferdinando*. Vir pro-
fectò non minus virtutum ac scientiarum
omnium, quam generis splendore illustris.
Nihil ignorabat eorum, quæ id ætatis ac
dignitatis hominem poterant exornare. Ex-
cultus ei ad omnem sapientiam insoles;
præter humaniorem litteraturam, & tem-
porum,

4.

*Mors
Mervel-
tij Can-
cellarij.*

1658.

388 CHRISTOPH. BERNARD.

porum, rerumque gestarum insignem memoriam, omnem jurisprudentiæ ac politicæ eruditionis vim complectebatur. Singularis inter hæc elucebat pietas; librorum de DEO, deque animæ salute differentium usum, reliquorum lectioni ferè anteponebat, ratus ignorare omnia, qui ista nesciret. Et quamvis hæc generis decora ad ipsius laudem defuissent; is tamen erat, qui nobilitatem familiæ suæ propriâ potuisset virtute auspiciari, stultitiæ mundanæ argumentum interpretatus, alienâ virtute, non propriâ nobilem censeret velle. Prudentiam, quam corporis ac morum gravitas, suavitasque comitabatur, in Imperij, in Circulorum Comitibus, in legationibus, Cæsares ac Principes non rarè suspexere. Inventa est inter pugillares epistola, quæ ad suam ab officio dimissionem, flagitabat remotam ab aulæ fastidiis vitam, ministro ætate jam proveccto indulgeret Princeps. Sed nec illi, nec pluribus, quorum vota novi, felicitate tam beatâ frui concessum est. Reliquit post se ejusdem nominis filium *Baronem de Mervelt*, qui renunciato Canonatu *Osnabrugensi*, septem annis antè, parenti successerat in *Wolbecensi* Præfecturâ: post etiam à *Christophoro Bernardo*, ex equestri Nobilitate, in consiliorum, curarumque partem evocatus. Quam & ipse provinciam, apud Successores

Ejus filius.

res *Ferdinandum* ac *Maximilianum Henricum*, non solum sedulo & laudabiliter, ad usque funera continuavit; sed & insuper, post obitum *Burchardi Baronis de Westerholt Dynasta Lembecani*, creatus fuit Monasteriensis aulae Mareschallus. Quo in munere, demortuo nuper patri surrogatus filius natus major, *Theodorus Burchardus*, Satrapa Wolbecanus, hodierno Principi *Friderico Christiano* etiamnum deservit. Et ejusdem germanus alter, *Adolphus Bernardus* inter Basilicae Monasteriensis Canonicos elucet. Alter verò *Goswinus Hermannus Otto* Ordinis Equitum Melitensium Commendator Rottenburgicus in eadem Principis aula continuus, pedestri etiam praetoriae cohorti hodie praest: Cancellarij Nepotes.

Et nepotes.

5.
Monasterien-
ses solli-
citans
fædus
Hansear-
ticum.

Nunc verò ut caepa prosequamur, à Jantario mense, Monasterium in societatem Urbium Hanseaticarum admitti assidue urgebat Comitis-Hagæ *Aitzema* Monasteriensium Patronus: confidens in re tantillâ haud dissensuros Provinciarum Ordines, qui nuper adeò faciles ac prompti, armatâ manu, Civitatem obsidione liberaverant; praesertim cum idipsum communis nunc viciniae & commerciorum ratio perurgeret. Ordines postquam variè interpellati erant, postridiè Kalendarum Martij admissionem decernunt, hac adjectâ conditione;